

Sjömans · Wisor.

Wi som på hafwet wida
I storm och owär wandra fring,
Wi får ei längre bida
Se slickor i en ring!
Hur de oss fransar binda
Och sätta oss uppå
Når wi vårt ankar winda,
Och tåg om spelet linda,
Wi strart till sjös då gå!

2.

Då wi med mod och udie
Vårt ankar lyckligt windat opp,
Så hissa wi med löje
Mars-segel upp i topp.
Når segel-flaggan swajar
Då säga wi adjö!
Se wimplar hur de wajar
Wi rår i syrkant tajar
Lef wål hwar Swensker mö!

3.

Wi låte socken falla,
En man wid springet färdig står
Ja klara å wi alla
Når wi kommando får.
Vårt skepp i låga blänker
Af snälla stycke-skott.
Sag vå min slicka tänker,
All sorg i hafwet sänker
Och lyckligt seglar bort,

4.
Med tåka kluder wåta,
Min flicka uppå stranden står,
Wid farwål min sata
Jag afsked från dig tar,
Jag dig i mörkret gömmer
Till det jag dig får se.
Hwar natt jag om dig drömmar
Och aldrig dig förglömmar
Förrän jag med dig dö.

5.
Då himlen blifwer mulen
Och solen under månen går
Ja natten kall och kulen
Då kostar det wist på
När regn och snö sig blanda
Och hassens böljor rörs,
Då måste jag som andra
På stolta böljan wandra
När blyxt och dunder hörs.

6.
Det se har Sjöman snäller
Han uti märsen swingar sig
Han aktar ei hwad galler
Han är så gladelig.
Han stundom win får dricka
Ja watten måst är wan
Ja lycklig är den flicka
Som Sjömans skål får dricka
Och säga: Skål min man.

7.
Nu waren då wälkomne
I Sjöman ifrån utländsk ors
Ja alla å wi glada
Att resan gått så fort

Wälkommen till din flicka
Hon längtat efter dig!
Så will wi din skål drick
Och önska dig god lycka,
Ja, hurra, hwar för sig.

8.
Blås upp i Musikanter
För Sjömans goshar friskt låt gå,
Ty alla ha de hjertan
Lifsom af jern och stål.
Ja alla å de klara,
Att wåga lif och blod
För fosterlandets åra
Och wåra flickor låra,
Och det med hurtigt mod.

9.
Wi årans fransar knyta
Att sätta på de Swenska mör
Wi sedan hjertan bota
Så länge tills wi dö.
Det tåka låra själar
Blöm aldrig bort er wån;
Som för sin flicka trålar,
Mot werldens falskhet stråswar,
Sif hjertat ert igen.

Wäst wi åre uti ro
Kommer Loffen om bord,
Winden segar sig och wi göre oss klara,
Wår Kapten säger: opp!
Lustigt mod i wår kropp.
Låt oss winda me'n tåget löper lätt.

2.
När wår Styrman order får,
Som för oss alla går,

Han och kallat och wi alle måst lyda.
Gosjar rasst på en gång!
Tiden blir ei så lång.
Låt och winda me'n tåget löper lätt.

3.

När vårt tåg wisat steg
Några man bråcker af
Till att göra Märksseglen lösa
Vårt Stag-segel hisas upp
Men förglöm ei wår Föct
Låt och winda me'n tåget löper lätt.

4.

När vårt segel står i topp,
Uppå Gud fått vårt hopp;
Winda ankaret hurtigt — och båten.
Tager an Timmerman,
Skeppet swajar från land.
Gud ledsage och med sin hand.

5.

Ett jag ei förglömma kan
Glickorna uppå strand
Fälla tårar på snöhvita kinder.
De wisst önska och ber
Gud han ware med er,
Han ledsage er på böljorna blå.

6.

Derföre nu en och hwar,
Som på Skepp farit har,
Bedjen Gud att han tacks och bewara
Att ei böljan den blå
Och ei uppsluka må.
Låt och winda me'n tåget löper lätt.

Säljes i Widenståhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, E. A. Ortman, 1827.